

# ನವೋಲ್ಲಾಸದ ಕ್ವಿತಿಜದತ್ತ ..

ಹೊಸತನದ ಗಾಳಿ

ಮುಂಜಾವದ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ರೇಖೆಗಳು ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಗು, ಎಚ್ಚತ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಲವಲವಿಕೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ, ಬಾನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಒಕುಳಿ ಚೆಲ್ಲಾಡಿದಂತೆ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸಹುಟ್ಟಿನ ಹುರುಳು ಗರಿಗೆದರಿ ನರ್ತಿಸುವುದುಂಟು. ಏಕತಾನತೆಯ ಜಾಡ್ಯ ಎಂಥ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಮುದುಡಿ ಮರಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ, ಎಲ್ಲಿ ಮರುಹುಟ್ಟು ನೀಡುವ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುವುದು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತ ಕಾಲಯಾಪನೆ ಬಹು ಕಾಲ ಉಳಿಯದು; ಎಲ್ಲಿದಲೋ ಹೊಸ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿಯೇ ತೀರುವುದು—ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಜಡತೆಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿಹೋಗುವ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಅತಿದೀರ್ಘವೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಅಸಹನೀಯ ಯಾತನೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ನವೋಲ್ಲಾಸದ ಮಾರ್ಪಾಡು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬರುವುದಲ್ಲ; ಅದರ ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರುವುದಿಲ್ಲ—ಅಷ್ಟೆ. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದೊದಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಲ್ಲವೇ ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯ, ಅದಲ್ಲವೇ ನಿಜವಾದ ಹೊಸತನ? ಹಿಂದಿನ ದುಗುಡವೆಲ್ಲವೂ ಮರೆತು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೊಸತನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸಿ, ಎಳೆಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಮೈ ಬೆಚ್ಚಿ ಗಾಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಜೀವನದ ಸಹಜಕ್ರಿಯೆ; ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಚಕ್ರದಂತೆ ಆವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಪರಿವರ್ತನೆ.

ನಿಸರ್ಗ-ಋತುಮಾನ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜನಜೀವಗಳಲ್ಲೂ ಹೊಸತನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸುವ, ಅದರ ಹರುಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು, ನಕ್ಕು ನಲಿದು ಸಂತಸಪಡುವ ಹಬ್ಬಗಳಿವೆ. ಹೊಸ ವರ್ಷವೆಂದು, ಹೊಸ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರುವ ಸುಗ್ಗಿಯ ಹಬ್ಬವೆಂದು, ಜಗತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿಕೇಂದ್ರವೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೈತನ್ಯವೂ ಆದ ಸೂರ್ಯನ ದಾರಿ ಬದಲಾಗುವ ಸಂಕ್ರಮಣ

ವೆಂದು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವನ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವ ಕೃಷಿಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೂ ಅತಿ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಸತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ, ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹಾರೈಸುವ ಹಬ್ಬಗಳೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಫಲವತ್ತತೆ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸುಖಸಮೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ವಸಂತಋತುವಿನಲ್ಲೇ ಹೊಸವರ್ಷವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಜಾಯಮಾನ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸವರ್ಷವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರಬಹುದು; ಅದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದುದಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿ, ಸಂಕ್ರಮಣ, ವಸಂತೋತ್ಸವ, ಸುಗ್ಗಿ ಮುಂತಾದ ಋತುಮಾನವನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಹಬ್ಬಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಹೊಸ ವರ್ಷವನ್ನು, ಸುಖದಾಯಕ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಚೈತನ್ಯವನ್ನೇ ಮುದುಡಿಸುವ ಚಳಿಗಾಲ, ಜೀವಜಲವನ್ನೇ ಇಂಗಿಸುವ ಬೇಸಿಗೆ ಇವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಹಬ್ಬಹರಿದಿನಗಳ ಕಾಲವೆಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಮಂದಿ ಮಹಾತ್ಮರ, ಸಾಧುಸಂತರ ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳ ಜನ್ಮ ಜಯಂತಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ. ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಗೆ ಬೆಂದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ, ಮಳೆಗಾಲದ ಆಗಮನ ಆನಂದದಾಯಕ ಕ್ಷಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಮಳೆನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಆನಂದ, ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಚಳಿಗಾಲದ ಜಾಡ್ಯ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಾರಿ, ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ಹೊಸಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ 'ಮಧುಮಾಸ'ವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯ. ಇವೆಲ್ಲ ವಾರ್ಷಿಕ ಋತುಮಾನದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದರೆ, ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಹುಣ್ಣಿಮೆ-ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳು, ಪ್ರತಿದಿನ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯನ ಗಮನ, ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲಿನ ಮುಗಿಯದ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಟ—ಹೀಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ಹೊಸತನದ ಲಯ

ಬದ್ಧತೆಯಲ್ಲೇ ನಾವು ಜೀವನದ ಜೋಕಾಲಿಯನ್ನು ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ಚೆಲುವು, ನಲಿವುಗಳನ್ನು ಮರೆಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ರೋಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ—ಅದೇ ಮಾನಸಿಕ ಜಾಡ್ಯ.

### ಮಾನಸಿಕ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ

ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೂ ಹೊಸತನ, ಹೊಸ ಪ್ರೇರಣೆ, ನವೋಲ್ಲಾಸ ಆಗಾಗ ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಹೊಸತನ್ನು ಕಾಣುವ, ಹೊಸತನದ ಬೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುವ, ಅದೇ ಭಾವ ಹಳೆಯದಾದಾಗ ಅದೂ ಸಪ್ತೆಯೆನಿಸಿ, ಬೇರೆ ಹೊಸದರತ್ತ ಹೊರಳುವುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಗುಣ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ ಚಾಪಲ್ಯವೆಂದು ದೂಷಿಸುವುದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸದಾ ಹೊಸತನ್ನರಸುವ, ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಲ್ಲವೇ? ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಒಂದೇ ಗತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನ ವಿಕಾಸ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹೊಸತನ್ನು ಕಾಣುವ ಹಾಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪ್ರತಿಭೆ ಅವನಿಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವನೊಬ್ಬ ಅಸಾಧಾರಣ ಜೀವಿಯಾದ. ಇಂತಹ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಅವನ ಬದುಕು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿತು, ಸಮೃದ್ಧಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಖಿನ್ನತೆ, ಜಾಡ್ಯ, ಗೊಂದಲ, ಮಂಕು ಕವಿದಂತಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯ - ಇವುಗಳೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಆವರಿಸುವುದಿದೆ; ಹತ್ತು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ವಿಭಿನ್ನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಇಂಥ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗುವ ನಾವು ಚೇತರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಜೀವನವೇ ಬರಡು ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಲಿಯಾಗುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುರುಟಿ ಹಾಕುವ ಆಘಾತಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಲವರ ಬದುಕನ್ನು ನರಕವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರ ಪಾಲಿಗೆ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ, ಹೊಸ ಕನಸು, ಪುನಶ್ಚೇತನ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಅರ್ಥಶೂನ್ಯ ಮಾತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜೀವನದ ಹೋರಾಟ, ಆನಂದದ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಬೆಳಕಿನತ್ತ ಹೊರಳುವ ಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಜೀವನ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೊಸಜೀವನದ ಬೆಳಕು ಮೂಡುವುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಅವನನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೇ ಚೈತನ್ಯದಾಯಕವಾಗಿ, ಹೊಸ ಅವಕಾಶ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

### ಸಾವು, ಸೋಲು, ಅವನತಿಯ ಛಾಯೆ

ನಿಜ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಘಟ್ಟ. ಬದುಕೇ ದುಸ್ತರವಾಗುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸುವ ಕ್ಷಣಗಳೂ ಇವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ

ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ, ಜೀವಿಗಳಿಗೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಹುಟ್ಟು, ಒಂದು ಆರಂಭವಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಕೊನೆ ಇರುವುದೂ ಸಹಜವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಹಜತೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಠಿಣ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರೂರ! ಹೊಸ ಜನನದಲ್ಲಿ ಮಗು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡುವ ಜಗತ್ತು ಅನೇಕ ವಿಸ್ಮಯ, ಅದ್ಭುತ, ಬೆರಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಅಂತೆಯೇ ಮಗುವಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದು, ಅಚ್ಚರಿ. ಅದೇ ಮಗು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹಲವು ವರ್ಷ ಬಾಳಿ, ಮುಪ್ಪಿನೆಡೆಗೆ, ಹೊರಳುತ್ತದೆ. ಮೃತ್ಯುವೆಂಬ ಕರಾಳಭಾಯಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆತನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಆವರಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಕಂಡ ಜಗತ್ತು, ಪಡೆದ ಅನುಭವ, ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟ, ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳದ ಕನಸುಗಳು - ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಸಾವೆಂಬ ಕ್ರೂರ ಸತ್ಯವು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗುವ ಹಂತವೊಂದಿದೆ; ಅಂತೆಯೇ ಇಳಿಮುಖವೂ ಒಂದು ಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಜನನ-ಮರಣ, ಸುಖ-ದುಃಖ, ಉಲ್ಲಾಸ-ಚಿಂತೆ, ಈ ಬಗೆಯ ದ್ವಂದ್ವಗಳು ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಸುಖದಾಯಕವಾದ ಅನುಭವಗಳಂತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತಿರುವ ಅವನತಿಯ ಅನುಭವಗಳು ಆಪ್ತಾಯಮಾನವೆನಿಸದೆ, ಎಲ್ಲ ಆನಂದ-ಉಲ್ಲಾಸಗಳನ್ನೂ ಸೋಲು, ನೋವು, ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ನಾಶಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿ, ಇಡೀ ಜೀವನವೇ ಬರಡಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೇಗೆ ಆನಂದ, ಗೆಲುವು, ಸುಖಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವೆವೋ ಅಂತೆಯೇ ಕಷ್ಟ, ಸೋಲು, ದುಃಖ, ಅವನತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಾರೇವೆ? 'ಸುಖದುಃಖೇ ಸಮೇ ಕೃತ್ವಾ' ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅಥವಾ 'ಮರಣವನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ' ಎಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಎರಡನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಲಾರೇವೆ? ತಾತ್ವಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನೋಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಪಾಡೇನು? ಸಿಹಿ-ಕಹಿ ಎರಡನ್ನೂ ನುಂಗುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವೇ?

### ಮತ್ತೆ ಮರಳುವ ಹೊಸ ಹರುಷ

ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ ಎರಡನ್ನೂ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಹಂಚುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಜೀವನದ ಸಿಹಿ, ಕಹಿ ಎರಡನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬದುಕಿನ ದುಸ್ತರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತತ್ತವೇ ಇದು—ಎಲ್ಲ ನೋವಿನ ದುಃಖದ ಕ್ಷಣಗಳೂ ಮಾಯವಾಗಲೇ ಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹರುಷದ ದಿನಗಳು ಬಂದೇಬರುತ್ತವೆ. ಅದರ ನಿರೀಕ್ಷೆ, ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಸುಖದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ. ಅಂಥ ಸುಖದ ಅವಧಿ

ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ವಿರುದ್ಧ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಇದು ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳು ಕಲಿಸುವ ಪಾಠ. ಏರಿಳಿತಗಳಿಲ್ಲದ, ಶಾಂತ ಮಂದ್ರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಾಯೀಭಾವ; ಅರಿವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಂಥ ಮನೋದಾಡ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನಯೋಗ. ಬದುಕು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ಸಮತ್ವದ ವೇದಾಂತವಿದು.

### ವೀರಯೋಧನ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು

ಜೀವನವೊಂದು ಹೋರಾಟದಂತೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವ ಯೋಧ ಸಾವಿಗೆ ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಸಹೋದರನೊಬ್ಬ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಿನ ವರೆಗೂ ಹೋರಾಡುವ ದೃಢನಿಶ್ಚಯ ಅವನದು. ಬದುಕೆಂಬ ಈ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೋಲು, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ, ಅವನತಿ, ಅಪಮಾನಗಳು ಎದುರಾದರೆ, ಅಂಜಿ ಎದೆಗಿಡುವ ಭಾವನೆ ತರವಲ್ಲ. ನಿರಂತರ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು, ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಮಾತ್ರ, ಬದುಕಿನ ಕ್ರೂರ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಬಲ್ಲರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ನುಡಿಗಳು ಇಂಥ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ

ಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತವೆ: “ಸೋಲುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಜಾರುವುದು, ಇವನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರ ವೇಳೆ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಾವಿರ ಸಲ ಸೋತರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ.” ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅವರು ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಯುವಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಾ, “ಜಯ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಛಲ ಇವುಗಳು ಬೇಕು. ‘ಸಾಗರವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ’ ‘ಪರ್ವತಗಳು ಧೂಳಿಧೂಸರವಾಗುವವು, ನನ್ನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ’ ಎನ್ನುವನು ಛಲಗಾರ. ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿ, ಅಂತಹ ಶಪಥವಿರಲಿ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಗುರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಯೇ ಸೇರುತ್ತೀರಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭಾರತದ ಯುವಜನತೆಯೇ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ನುಡಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪ್ರೇರಣೆ, ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಬಲ್ಲವು; ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಸಂಚಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲವು. ✨



## ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾರದಾಶ್ರಮ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ - 571216, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ

Phone : 08274-249040, 249555; Email: srksevaponnampet@gmail.com

Website: www.rkmponnampet.org

### ವಸಂತ ವಿಹಾರ

(ಬೇಸಿಗೆ ರಜದಲ್ಲಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನಾ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ)

23.4.2017 ರಿಂದ 30.4.2017

ಪ್ರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೇ,

ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆಯ ಆಶ್ರಮದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭವ್ಯವಾದ ವಿಶ್ವಭಾವೈಕ್ಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಲವಾರು ಸೇವಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಮವು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. 11 ರಿಂದ 15 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ‘ವಸಂತ ವಿಹಾರ’ ಎಂಬ ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಬಿರವನ್ನು 23.4.2017 ರಿಂದ 30.4.2017 ರ ವರೆಗೆ ನಡೆಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಶಿಬಿರವು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರಗಳಿಂದ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಕೆಲವು ಆವಾಸಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯೋಗಾಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸ, ಮೌಲ್ಯಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಆಶಯದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಯೋಗ್ಯ, ಉಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

ಶಿಬಿರ ಶುಲ್ಕ : ವಸತಿ ರಹಿತ : ರೂ.350/- ; ವಸತಿ ಸಹಿತ : ರೂ.700/- ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ : 15.4.2017

1) 11ರಿಂದ 15 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. 2) ಖಾಲಿ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಹೆಸರು, ವಯಸ್ಸು, ತರಗತಿ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಫೋನ್ ಮತ್ತು ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ, ಡಿ.ಡಿ. ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

RTGSಗಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವಿವರಗಳು: Sri Ramakrishna Sharadashrama, Ponnampet.  
SB. A/c.no.003200101013023. IFSC Code : CORP0000032 (ಹಾಗೂ, ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಇಮೇಲ್ ಮೂಲಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ.)

ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ,

ಭಗವತ್ತೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವ

ಸ್ವಾಮಿ ಬೋಧಸ್ವರೂಪಾನಂದ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು